

vilde det ærede Medlem have kunnet undvære at stille dette Spørgsmaal, som jeg besvarede dengang, saavidt jeg er istand til at besvare det. Jeg sagde dengang, at man kun tilbeler Ret til Kolportering ved Gjenstande, som ere af den Besskaffenhed, at de maa erkjendes for at have Interesse for den almindelige Oplysning eller have en saadan Interesse, at det er et almindeligt Onske, at de udbredes i Befolkningen, eller paa en eller anden Maade ere satte i Forbindelse med Foretagender, som man skæmter fuld Billigelse. Det har jeg sagt, og Andet kan jeg ikke sige, og det er derfor, at man med megen Sparksomhed uddeler slige Bevillinger. Naar der nu spørges om, hvorfor et saa bekjendt Firma som Hoffensberg og Trap ikke har faaet Leilighed til at udsende sine anerkjendte gode Produkter, sine Olie-tryksbilleder, saa er det, fordi jeg ikke kan erkjende, at det er en Sag, som har nogen egentlig Interesse for det Almindelige, om disse Olie-tryksbilleder komme ud i Befolkningen eller ikke. Man har sagt, at det vilde være et virksomt Middel til at løfte Skjønhedsandsen i den almindelige Befolkning. Jeg tror nu, det er overmaade lidet hensigtsmæssigt at paatage sig den Opgave saaledes at ville docere Kunstfands for den almindelige Befolkning; men skulde man gjøre dette, saa vilde jeg vælge andre Midler, og det kunde ikke falde mig ind at bruge Olie-tryksbilleder paa den Maade og benytte dem som Middel til at fremme Skjønhedsands og Kunstfands i Befolkningen i Landet. Det var heller ikke det Æneste, som det nævnte Firma ønskede at kolportere. Der er ogsaa et Billed- og et Landboblade, men som ikke adstiller sig fra andre af samme Art, og naar man giver dette Firma en saadan Kolporteringsret, saa maa man ogsaa give den til alle de andre Blade, som egzistere isvorveien, og som have eksisteret i flere Aar. Det vilde jo være en himmelraabende Uret, om man paa Forhaand vilde give et Firma, som ønskede at oprette et Landboblade, en Præmie ved at give det Ret til at kolportere det, en Ret, som Andre, der i længere Tid have udgivet Blade i lignende Retning, ikke have havt. Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtning om, hvorvidt det af Justitsministeren udsædte Cirkulære af August 1875 er stemmende med gjældende Ret eller ikke. Jeg er af den Mening, at det er det. Jeg nævner denne Anstuelse selv overfor den af det ærede Medlem nævnte juridiske Autoritet. Men det vil jo i hvert Fald ikke kunne have nogen Indflydelse paa min Virksomhed paa dette Omraade, saalænge det nævnte Cirkulære endnu bestaar i usvækket Kraft. Det var en Overenskomst mellem Instituts- og Indenrigsministeren, at efterat det Cirkulære var udkommet, vilde man indskrænke Bevillingerne til Kolportering til de Tilfælde, hvor der var virkelig Grund, der talte for, at det maatte anses ikke blot for ikke skadeligt, men ogsaa for ligesvem gavnligt. Derefter har

man handlet. Det er navnlig til Udbredelse af gudelige Skrifter, at der er meddelt Ret til Kolportering, ogsaa Andre have faaet den, og man har da givet dem denne Ret, fordi man efter Erklæring fra Kultusministeriet, Landhus-holdningssekskaber og andre Autoriteter har troet, at det var Skrifter, der vare nyttige til almindelig Oplysning og afgave en nyttig Læsning for den almindelige Befolkning. Der er et Firma i Kjøbenhavn, som har havt Ret til at kolportere Olie-tryk, og har benyttet denne Ret til at kolportere tydske Olie-tryk, og det Firma, som blev nævnt af det ærede Medlem, beklagede sig da over, at det kolporterende tydske Olie-tryk. Jeg har givet det sidstnævnte Firma Ret i denne dets Klage, og der er draget Omforg for, at det andet paagjældende Firma ikke længere kan benytte sin Ret paa denne Maade. Søvrigt oplyste det sidstnævnte Firma, at det havde henvendt sig til det Firma, som det ærede Medlem nævnte, for at opnaa Ret til at kolportere dets Billeder, men at man der havde forlangt Priser, som gjorde en saadan Forretning aldeles umulig. Forholdet er rettet, saaledes som jeg nævnte, saaledes, at de tydske Billeder, som isvrigt ere Kopier af danske Malere, ikke mere komme i Handelen, naar de alt i Firmaets Hænder værende ere udsolgte. — Hermed tror jeg at kunne slutte mine Udtalelser.

Clausen: Jeg skal ligeoverfor den høit ærede Ministers Bemærkning i Anledning af det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, sige, at, naar Ministeren mener, at det kommer noget hovedfulds frem, og at det ikke fremkommer paa ordinær Maade, og at det er et Forslag, som man ikke tidligere har kjendt, da maa jeg erindre den høitærede Minister om, at dette ikke er saa ganske rigtigt; thi allerede i Samlingen 1878 fremdrog jeg dette Forhold, og den høitærede Minister var da saa venlig at love, at det skulde blive gjort til Gjenstand for nærmere Undersøgelse. Det var Ministerens Ord, de ville findes i Folkethingstidenden for 1878, Sp. 194. Efterat jeg havde givet en Skildring af Forholdene derom, enslydende omtrent med den, jeg iaar har givet, svarede den høitærede Minister: „Det ærede Medlem for Maribo Amts Ake Valgkreds (Clausen) gjorde opmærksom paa nogle formentlig mindre heldige Forhold med Hensyn til Postforbindelsen paa Følster og mellem Dene derovre og Møen; det vil blive Gjenstand for Undersøgelse og Overveielse, hvad der i saa Henseende kan gøres.“ Det er altsaa et Spørgsmaal, som har været fremdraget tidligere, og hvad det angaar, at det skulde se ud, som om det var kommet frem nu lige før Finantslovens anden Behandling, er det heller ikke Tilfældet. Jeg har i en Skrivelse til Finantsudvalget allerede i forrige Måaned gjort opmærksom paa de formentlige